

Ezoterična pisma.

Pismo IX. Ljubljana, v januarju 1923.

Dr. E. L.:

Misterij človeka.

(Dolje.)

Med višjim in nižjim lastično
ni prepada, oziroma je prepad le
naviden. Prvič najdemo pola =
ga prehod. Ta prehod tvori četrta ali
peti princip, katere smo imenovali
pamet in um ali moč konkretnega
in abstraktnega mišljenja. V bistvu
sta oba principa eno in isto. Inte-
lektualna moč, s katero prečita slo-
puk svoje novice, je ena tista, kakor
ona, s katero dela kontinuitet bilanco

No transcript available.

- 92 -

avogamno se, kakor ona, a katero se
 vse manifestirajo, kakor življenjski prot.
 lemi ali se morejo ustajati v mistični
 življenja. Že vendar taka varianta je
 med starem shogonizmom, freudizem se
 strati in varianta, in med hladno ro.
 sinajskim freudizem! Taka varianta
 med freudizem in manifestiranjem, med
 tem in med mističnim. Kar dobe
 um, mi daje čisto in realno, je
 predmet, o katerem se mi ukvarja.
 Um je kakor voda, Matera se nabi.
 va v mlačnosti, a se danga tudi pro-
 ti nam, Rjez plave kot oblaki. - Da
 Kafir, v katerem se komaj niti mot-
 na vse intencije, pa do mistična
 spoznavanja je nepretrgana veriga
 stopov in stajev razuma. Veriga
 no majhna brezantena nara je, ki

No transcript available.

se polagoma večja in krepši, postane
čarek in se končno svetli kot solnce.

Pot od iskre do solnca pa je dolga
mnogo milijonov let. In ta milijone
let trajajoča pot je obenem individu-
alna nit, na katero so namirana po-
srečna osebna življenja. - Okultna
filozofija imenuje to nit kausalno telo.
Z drugimi besedami: ~~umstveni~~ prin-
cip duhovnega človeka je kakor pijo-
nir, ki orje neorane njive mate-
rijalnega sveta, zbira dolge veke
materijal za svetišče, v katerem naj bi
bival duhovni človek v vsem svojem
veličastju. Veke in veke se zida to
svetišče, predno je sposobno sprejeti
Duha - človeka. To svetišče, katero ime-
nuje sv. Pavel "duhovno telo", je rav-
no kar imenovano kausalno ali

No transcript available.

vročno telo.

Vročno telo ali tudi Karminčno telo se imenuje zato, ker nosi v sebi vse posledice, vse sadove preteklosti, vse esenco storjenih dejanj v preteklih življenjih, gojenih čelja in misli, ki so ravno vroče, podlaga, kakor znova rastlini, na kateri se razvije novo človeško bitje; vroče, ki določajo nekaj, da je ta človek nadarjen, drugi duševni revež, ta bogat in srečen, oni revež in radevoljen, ta lep, oni pokvarjen, sploh vse socialne, telesne in duševne razlike, ki so le na videz tako krivične, da vpijejo do neba, a so v istini le posledica preteklih življenj.

Beseda „telo“ je seveda pojem za vsako, o kakem telesu ni govora v sferi,

No transcript available.

Ki ima le eno dimenzijo, v sferi, kjer se pojem prostora krije s pojmom časa. Zato je bolje primerjati kavalno telo miti, kakor smo zgoraj storili in kakor ga primerja M. Collins, ki pravi, da je človeška individualnost kakor vrvi-
ca, spletena iz nešteto finih miti, ki se vleče in bescrajnosti v bescrajnost skori vse sfere. Včasih se pripeti, da se kaka nit od vrvice odloči, zaplete, ob-
visi. Kje in prevroči stem nered in amešnjavo v celi vrvi.

V kavalnem telesu se skriva mi-
terij človeka in sicer zato, ker je kaval-
no telo produkt dveh zakonov: zakona
na kavalnosti: vzroka in posledice /
in zakona zapetnega utelesenja: rein-
karnacije /. Ti trije pojmi: kavalno te-
lo, kavalnost in reinkarnacija so ne-
ločljivi, so vsekakor nerazumljivi, ker

No transcript available.

tvorijo enoto in so irrar enote: človeka.

Za danes naj radostuje, da smo
ih omenili, v prihodnjih pismih pa
se bomo bližje z njimi bavili.

Pri veliki večini današnjega človeštva je veržno telo samo "zmo", je samo "potenca" brez aktivnega življenja, brez zavesti. Pri misliku, okultistu, ki metodično goji notranje, duhovno življenje, pa se to telo polagoma vedno oživlja, postaja zmerno živeti. Potem o individualno življenje. Življenje, ki vibrira, ki rabi s njim, je pa življenje duha.

Kluditi to telo, oživljati, živeti ga, je smoter pravega okultista in čulega magija, ki prepušča organizacijo eterekega telesa vojnemu črnemu bratcu fikiranju, telepatom in hipnotizerju.

No transcript available.

A. Zajc:

Šuč in Himavata.

- Odpravljene bolnika.

Bilo je v Darjilingu na pobočju Himavata. Mlajši so, utrujeni vsled večer vraga potovanja, počivali pod senčnimi drevesi. Mahanara pa je hodil med ljudmi ter je počeval zaslepljene, tolažil nesrečne in odpravljel bolnike.

Več bližnje hiše so mu na nosila prinesli moča. Tak mu je razjedal želodec, da ni mogel več ničesar uživati. V najhujšem času so pričakovali njegovo smrt. Mahanara ga je pogledal, a ga ni mogel odpraviti. "Pomagaj si sam, potem šele pričaj moj pomoči," mu je rekel.

"Kako naj si pomagam sam, ko se več gibati ne morem?" je razjeda bolnik.

"Kedar odstraniš svoje dušeno elo, potem šele bo možno okrepiti tvoje telo," je

No transcript available.

odgovoril mojster: „Belo življenje se grabil
minljivo blago, a na bližnjega se porabil. In ker
nisi nikdar nasitil glasnega, zato sedaj umiraš
sam od gladi... Vstane ga od tod!“

Bolnik je krčevito zajčal, navzoči ljudje pa
so priskočili rekoč: „Mojster! Ta človek res ni poznal
rečitja do revežev; vendar se ga z ozirom na
njegovo trpljenje umili.“

Stakomara je odgovoril: „Polličite starejšine,
da v njih navzočnosti zapiše polovico premočja je
revežem.“ – Dogodilo se je, kar je mojster zahte-
val. Potem se je sklonil in je na bolnika položil
svoji roki, iz katerih so sevali magnetični žar-
ki. S prsti je trikrat potegnil preko njegove-
ga trupla ter je z desnico načrtal na bol-
nem mestu magično znamenje pentagra-
ma. rekoč: „S poslednjim činom si izzval
svojo karmo. Vstani in pojdi!“

Bolnik je vstal. Prinesli so mu hrane, da
se je nasitil, potem pa se je izgubil med ljudmi.

No transcript available.